

Lov til at omhugge Skove og sælge Grunden. Staten er nemlig ifølge den bestaaende Lovgivning og i Henhold til den factiske Omstændighed, at den selv har beplantet nye Arealer, i sin Ret ved allerebe nu at gjøre det, og hvorfor skulde den da ikke gjøre det? Man veed jo, at hele Ministeriet ifjor var af den Anskuelse, at der i Principet Intet var iveien for at give Skovdriften fri, hvorfor skulde Staten da bortskænke store Summer, naar den kan indvinde dem ved at opfylde Lovens Bestemmelser? Jeg indseer godt, at et Forslag, der positivt gif ud paa, at der skulde sælges alternativt, ikke denne Gang vilde gaae igjennem her i Salen, men mit Standpunkt er, at jeg troer, at Staten haade er berettiget til og vilde gjøre klogt i at afhænde flere Skove, end der her er foreslaaet. Derpaa vil Regjeringen imidlertid ikke gaae ind for Dieblisset, og man maa altsaa finde sig i det oeconomicke Tab, som denne Lov vil fremkalde, men naar man paa Sjælland sælger Skov, der staaer paa udmærket Grund, og som kan kappes væk, medens man paa Falster sælger Skov, som ikke kan kappes væk, faaer man at see, hvor Meget der tabes ved ikke at sælge til fri Brug for Kjøberen.

Gad: Den ærede Ordfører sagde, at han vilde opsætte at udtale sig om de Forslag, der ere stillede af mig tilligemed flere andre Medlemmer, indtil han havde hørt Motiveringen deraf. Jeg finder det ganske naturligt, men skal dog tillade mig at sige, at vistnok hverken han eller Thinget vil behøve nogen meget lang Motivering af disse Forslag. Jeg troer, at, saaledes som disse Forslag foreligge, vil det upaatvilelig strax have staaet klart for de fleste Medlemmer i Thinget, hvilken Hovedanskuelse der ligger til Grund for Forslagene, og hvad vi Forslagsstillere haabe at opnaae ved dem. — Det er naturligtvis ikke min eller mine Medforslagsstilleres Mening med Forslagene, at vi ønske at lægge nogen som helst Hindring iveien for Salg af Statsskove. Vi ere maaskee fuldt saa vel som nogen Anden overbeviste om, at her er et Tilfælde, hvor det hverken for Staten eller for de enkelte Samfundsmedlemmer er heldigt, at

Staten concurrerer med de Private; vi ere overbeviste om, at Skovdyrkningen er et Forhold, hvor den private Concurrance fuldstændig kan tilfredsstille de Fornødenheder og Formaal, til hvilke den sigter, og vi ere overbeviste om, at Statsadministration i dette Forhold har alle de Ulemper, som overhovedet vanskelig kunne undgaaes ved Statsadministration i oeconomicke Foretagender. Vi ønske i og for sig gjerne, at Staten afhænder sine Skove, og da naturligvis ogsaa, at det først skeer med saadanne Skove, som man af forskjellige Grunde maa ansee for at være iblandt dem, der ikke alene efter Sandsynlighed i Dieblisset kunne udbringes til en god Priis, men tilmed ere af den Natur, at de i Statens Haand koste ikke saa ganske Lidt at administrere. Heller ikke er det vor Mening, at vi overhovedet ønske, at Skovarealet i Danmark skal blive formindsket. Vi staae ingenlunde paa det Standpunkt, at vi troe, at det kunde være ønskeligt, at der — naar vi tage Landet som en Heelhed — overhovedet blev mindre Skov; tværtimod, vi ville meget hellere bidrage ikke saa lidt til, at Skovene her i Landet blive forøgede, men vi nære ganske sikkert den bestemte Overbeviisning, at Fordelingen af Skovene, som den for Tiden findes i Landet, om trent er saa uheldig, som den kan være. Vi have den Overbeviisning, at den Fordeling, som er bleven en constant Følge af Skovforordningen af 1805, er ganske overordentlig uheldig, hvad enten man nærmest vil tage Hensyn til reent privat-oeconomicke Grunde, eller man særlig vil lægge Vægten paa de klimatiske Forhold, og ansee det derfor i enhver Henseende for ønskeligt, at der træffes saadanne Foranstaltninger, at der kan finde en Flytning Sted af en stor Deel af vore Skove, saaledes at saadanne Skove, der staae her paa Derne paa god Jord, efterhaanden og uden særlige Opoffrelser blive omplantede paa mindre god Jord og derhen, hvor man ogsaa meget mere trænger til dem af andre Grunde, nemlig til Sylland, og vi ansee det for et nødvendigt Middel til Opnaaelsen af dette Gode, at Skovtungen bliver løsgiven, idetmindste for en stor Deel af de Jorder, hvorpaa Skovene nu staae. Vi have den Overbeviisning,